

Nobelov nagrajenec Halldor Laxnes je Islandijo opisal z besedami:

»Kjer se ledeniki stegujejo proti nebu, pokrajina neha biti od tega sveta in postane del nebes; tam ni več žalosti in zato tudi veselje ni več nujno potrebno, samo lepota vlada, večja od vseh pričakovanj.«

Avtorica je za svojo predstavitev izbrala motive iz Islandije, saj v svojem fotografskem ustvarjanju največji del posveti prav pokrajini. Predana je ideji, da s fotografskim aparatom čim bolj verodostojno poustvari podobe, kot jih vidi, pokrajino kot jo doživlja in vedno vneto zagovarja odločitev, da posnetih fotografij ne obdeluje.

Vljudno vabljeni na razstavo fotografij

Galerija Šolt, Študentsko naselje blok VII, Ljubljana

13.10.2015 ob 18.30

Silva Predalič

SKRIVNOSTNA ISLANDIJA

Islandija, oddaljena, skrivnostna dežela, ki jo odkrivamo po koščkih z vsakokratno podobo, ki jo ustvarijo njeni obiskovalci. Divje vode, mogočni slapovi, ledena pokrajina, neobljuden, drugačen svet. Pokrajina, kjer se ledene gore kot skulpture lomijo v morje, osvetluje pa jih sonce, ki nikoli ne zaide. Neizmerna pokrajina, kjer se lahko topel in sončen dan hitro sprevrže v mraz in dež.

Silva Predalič

je bila rojena leta 1959 v Ljubljani, njena vsakodnevna delovna obveznost je področje informatike, najboljše ustvarjalne trenutke pa izraža skozi fotografijo, ki ji namenja svoj prosti čas. K Fotoklubu Ljubljana se je pridružila aprila 2015.

Začetki...

S fotografijo sem se začela ukvarjati v času študija na Fakulteti za elektrotehniko, ko so me navdušile dejavnosti foto kluba, ki je deloval v okviru fakultete in takrat sem fotografijo sprejela za svoj hobi.

Doma sem imela majhen laboratorij, v katerem sem razvijala črno-bele fotografije.

Na fakulteti sem imela kako leto kasneje svojo prvo razstavo, sestavljeno iz fotografij, ki sem jih izdelala sama. Še vedno imam shranjene doma v veliki obledeli kuverti.

Po študiju sem se odselila od doma in si ustvarila družino.

Časa za fotografijo je bilo vedno manj in za skoraj tri naslednja desetletja se je moja fotografija prelevila v družinsko fotografijo. A želja po izrazni fotografiji je ves čas tlela nekje pod površjem mojih želja. Ponovno sem se začela ukvarjati s tem hobijem šele pred dobrimi tremi leti, ko sem si kupila DSLR fotoaparatus. Moj prvi aparat je bil iz družine Canon, z zadnjim pa sem prešla k Nikonu, ki sem mu še vedno zvesta.

Digitalna doba...

Pravijo, da je včasih šestintrideset posnetkov na filmu prineslo tri odlične fotografije, zdaj pa tisoč digitalnih posnetkov tudi prinese le tri odlične fotografije. Mogoče bo to držalo, vendar pa ta revolucionarna sprememba od analognega k digitalnemu dovoljuje fotografu ponavljanje, poskušanje in predvsem učenje ter rast, ne da bi ob tem za razvijanje filma zapravil premoženje.

Opazovanje svetlobe...

Svet opazujem skozi fotografijo. Jutranja ali večerna svetloba, sence, ki oblikujejo motiv, spreminjanje svetlobe skozi dan. V okolju, kjer se nahajam, vedno iščem primerne motive, ki bi jih lahko ujela v objektiv.

Pogled skozi kukalo je odklop od vsakdanjega hitrega ritma življenja, takrat se posvečam samo temu in pozabim na vse. Hkrati pa je to tudi način, s katerim izražam umetniški del moje osebnosti.

Rada bi...

Fotografija je nenehno iskanje lepega. Zaznati in videti lepoto v pokrajini ali pa v malih podrobnostih, uloviti zanimivo dogajanje na ulici, ki te ne čaka, ampak ga moraš začutiti, še preden »se zgodi«, potem je tu portret, makro fotografija ...

To so področja, ki se jim želim v bodoče še bolj približati, se na njih izobraževati ter izpopolnjevati.